

Dosarul nr. 2ra-1365/2022
2-21081757-01-2ra-26092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (M. Frunze)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău)

Î N C H E I E R E

28 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Organizația de Creditare Nebancară „Cash & Go” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Turculeț Victor împotriva Organizației de Creditare Nebancară „Cash & Go” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu, Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții privind constatarea caracterului abuziv, declararea nulității clauzelor contractuale și încasarea sumei și,

acțiunea reconvențională înaintată de Organizația de Creditare Nebancară „Cash & Go” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Turculeț Victor privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 28 mai 2021, Turculeț Victor a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva OCN „Cash & Go” SRL, intervenient accesoriu, Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții privind constatarea caracterului abuziv, declararea nulității clauzelor contractuale și încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 14 octombrie 2019, Turculeț Victor a încheiat cu OCN „Cash & Go” SRL contractul de credit nr. 7/3259, prin care reclamantul a beneficiat de un credit în sumă de 5 000 de lei cu o dobândă de 730% anual - 2% pe zi, care urma să fie rambursat în termen de 20 zile. Punctul 3.6. din contract prevedea obligația de plată a amenzii în sumă de 330 de lei calculată la a 3-a și a 15-a zi de întârziere și o penalitate în mărime de 4% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere care se calcula începând cu a 15-a zi de întârziere. Dat fiind faptul că reclamantul nu a restituit în termen creditul, acesta a fost informat că urmează să restituie o sumă disproporționat de mare în raport cu creditul acordat.

A susținut că, deși nu a fost de acord cu sumele pretinse, pentru a evita sunetele frecvente ale creditorului și solicitările insistente de a restitui creditul și a

plăți dobânzi și penalități, a achitat 5 000 de lei cu titlu de credit și 3 000 de lei cu titlu de dobândă, fapt confirmat prin ordinele de plată nr. 01 și 02 din 27 ianuarie 2020. Totodată, a notificat pârâtul despre faptul că nu este de acord cu suma încasată și a solicitat restituirea parțială a acesteia.

Reclamantul a invocat că a fost încheiat un raport juridic între un consumator și un profesionist. Având în vedere că contractul de credit a fost încheiat în ziua adresării reclamantului pentru acordarea creditului, clauzele contractuale care prevăd obligația de plată a dobânzii în mărime de 730% anual - 2% pe zi, amenzii în mărime de 330 de lei și a penalității în mărime de 4% pe zi nu au fost negociate or, OCN „Cash & GO” SRL folosește același tip de contract pentru o multitudine de clienți, iar reclamantul avea doar opțiunea de a accepta sau a refuza contractul. Astfel, nu a avut posibilitatea reală de a negocia și de a se familiariza cu condițiile contractuale, considerând că clauzele prevăzute la pct. 3.1 și 3.6. din contractul de credit sunt abuzive.

A relatat reclamantul că, la momentul încheierii contractului rata de bază a BNM era de 7,50%. Astfel, dobânda contractuală în mărime de 730% anual este excesiv de mare și dezavantajează reclamantul contrar bunei-credințe or, aceasta este evident mai mare decât rata de bază a BNM și dobânda practică pe piața financiară nonbancară. Pe lângă faptul că clauza penală nu a fost negociată, a considerat că mărimea acesteia este disproporționat de mare în raport cu prejudiciul adus creditorului prin neachitarea în termen a creditului.

A menționat că, deși pârâtul a inserat în contractul de credit declarația prin care reclamantul recunoaște că a luat cunoștință de conținutul și condițiile contractului de credit și le acceptă, aceasta este una formală, preformulată de către creditor și nu poate servi drept probă pentru dovedirea caracterului negociat al clauzelor contractuale.

A notat reclamantul că, odată ce instanța de judecată va declara nule pct. 3.1. și 3.6. din contractul de credit, vor surveni efectele art. 331 alin. (5) din Codul civil, iar sumele achitate în temeiul clauzelor contractuale menționate cu titlu de dobânzi vor reprezenta o îmbogățire nejustificată. Astfel, sumele achitate de către reclamant ce exced creditul acordat în mărime de 5 000 lei urmează a fi încasate de la pârât.

În final Turculeț Victor a solicitat, constatarea caracterului abuziv și declararea nulității pct. 3.1 și pct. 3.6 din contractul de credit nr. 7/3259 din 14 octombrie 2019 și încasarea de la OCN „Cash & Go” SRL în beneficiul său a sumei de 3 000 de lei cu titlu de îmbogățire nejustificată.

La 06 octombrie 2021, administratorul OCN „Cash & Go” SRL, Maslova Natalia a înaintat cerere reconvențională solicitând încasarea din contul lui Turculeț Victor în beneficiul OCN „Cash & Go” SRL a datoriei restante în sumă de 2 000 de lei și a taxei de stat în sumă de 270 de lei.

În susținerea poziției sale OCN „Cash & Go” SRL a indicat că, la 14 octombrie 2019, Turculeț Victor a încheiat contractul de credit nebanca nr. 7/3259 din 14 octombrie 2019 cu OCN „Cash & Go” SRL, prin care i-a fost acordat un credit în sumă de 5 000 de lei, cu dobânda pentru utilizarea creditului în mărime de 2 % pe zi sau 730% anual pentru toată perioada de utilizare a creditului nebanca.

A relatat că în conformitate cu pct. 2.2 al contractului de credit nominalizat, termenul pentru care a fost acordat creditul a fost de 20 de zile. Până la adresarea

în instanța de judecată, Turculeț Victor nu a rambursat totalmente suma de bani datorată OCN „Cash & Go” SRL, achitând doar 8 000 de lei. Pârâtul a fost contactat de către reprezentanții OCN „Cash & Go” SRL pentru a fi informat despre necesitatea achitării datoriei în sumă de 2 000 de lei, însă aceste încercări nu s-au soldat cu succes.

A menționat reclamantul că la 09 august 2021, dobânda contractuală datorată OCN „Cash & Go” SRL de către Turculeț Victor, constituia 2 000 de lei.

Prin hotărârea din 04 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Turculeț Victor împotriva OCN „Cash & Go” SRL, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții privind constatarea caracterului abuziv și declararea nulității clauzelor contractuale și încasarea sumei.

S-a constatat caracterul abuziv al clauzelor prevăzute de pct. 3.1 și pct. 3.6 al contractului de credit nr. 7/3259 din 14 octombrie 2019 încheiat între Turculeț Victor și OCN „Cash & Go” SRL.

S-a constatat nulitatea clauzelor prevăzute de pct. 3.1 și pct. 3.6 al contractului de credit nr. 7/3259 din 14 octombrie 2019 încheiat între Turculeț Victor și OCN „Cash & Go” SRL.

S-a încasat din contul OCN „Cash & Go” SRL, în beneficiul lui Turculeț Victor, suma de 3 000 de lei.

S-a respins ca neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de OCN „Cash & Go” SRL împotriva lui Turculeț Victor privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

S-a încasat din contul OCN „Cash & Go” SRL, în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 250 de lei.

La 01 martie 2022, OCN „Cash & Go” SRL, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 04 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi prin care acțiunea inițială să fie respinsă, iar acțiunea reconvențională să fie admisă.

Prin decizia din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de OCN „Cash & Go” SRL și s-a menținut în vigoare hotărârea din 04 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că din analiza prevederilor contractuale, just s-a stabilit că clauzele contractuale prevăzute în pct. 3.1 și 3.6 al contractului de credit nebanca nu sunt compatibile cu principiile de bază (esențiale) ale reglementărilor legale, astfel încât prevederile contractuale indicate, nu au fost negociate, contractul de credit fiind redactat de pârât unilateral potrivit unor clauze contractuale standard, fără acordarea posibilității debitorului de a discuta conținutul acestora. Or, la caz lipsesc careva indici că clauzele contractuale au fost negociate, fapt care se confirmă și prin rapiditatea de semnare a contractului de primire a banilor. Totodată, în corespundere cu prevederile art. 1244 din Codul civil, dobânda aplicată de organizațiile de microfinanțare ar trebui să fie una rezonabilă în raport cu cea stabilită de Banca Națională a Moldovei, și nu una excesiv și nejustificat de mare.

Cu referire la solicitarea lui Turculeț Victor privind încasarea sumei de 3 000 de lei, Curtea de Apel Chișinău a menționat că, odată ce instanța de judecată a considerat ca fiind abuzive pct. 3.1. și 3.6. din contractul de credit nebanca, pe

cale de consecință survin și efectele art. 331 alin. (5) din Codul civil, iar sumele achitate în temeiul pct. 3.1. cu titlu de dobândă vor reprezenta o îmbogățire nejustificată.

Colegiul a mai invocat că acțiunea reconvențională înaintată de OCN „Cash & Go” SRL împotriva lui Turculeț Victor privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, nu a fost demonstrată.

La 07 septembrie 2022, OCN „Cash & Go” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 23 iunie 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi prin care acțiunea inițială să fie respinsă, iar acțiunea reconvențională să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a încălcat normele dreptului material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A mai invocat că instanțele de judecată nu au ținut cont de condițiile de determinare a clauzei dacă ea este abuzivă și anume, contractul de credit trebuie să fie încheiat cu un consumator, clauza contractuală nu a fost negociată individual, prin ea însăși creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, dezechilibrul creat este în detrimentul consumatorului, nefiind respectată cerința bunei-credințe.

A mai relatat că contractul de credit nebancaar a fost încheiat cu un consumator, adică cu Turculeț Victor, care a avut la dispoziție o multitudine de dispoziții legale, care îi ofereau dreptul de a negocia clauzele esențiale ale contractului de credit. Intimatul avea dreptul să exprime preferințe și să furnizeze informații organizației de creditare nebancaare, care să-i permită să compare mai multe oferte pentru a lua o decizie informativă cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit nebancaar, până la încheierea acestuia. Prin semnarea contractului, Turculeț Victor a acceptat oferta propusă în contractul de credit nebancaar din 14 octombrie 2019, fapt ce denotă că au fost respectate toate etapele și poate fi calificat că între consumator și creditor a avut loc negocierea clauzelor contractului ce urma a fi încheiat.

Consideră recurentul că instanța de apel, judecând apelul, a analizat superficial circumstanțele cauzei, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu legislația în vigoare, nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate de către OCN „Cash & Go” SRL.

La 26 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților copia cererii de recurs depusă de OCN „Cash & Go” SRL, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 168).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 23 iunie 2022, care a fost expediată participanților la proces, la data de 08 iulie 2022, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc (f.d. 158).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că OCN „Cash & Go” SRL, s-a conformat

prevederilor legale, declarând recurs la 07 septembrie 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai

stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către OCN „Cash & Go” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Organizația de Creditare Nebancară „Cash & Go” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh